

GLAS NARODA.

List slovenskih delavcev v Ameriki.

Stev. 47.

New York, 7. septembra 1898.

Leto VI.

O položaju na Kubi in na Filipinah.

McKinleyev obisk v tabornu.

Camp Wikoff, Montauk, 3. sept. Danes je predsednik obiskal tabornik Wikoff, kakor je bilo že dalj časa napovedano. McKinley in njegovi spremljevalci so se pet ur mudili v tabornu in vsak oddelek ogledali. Da so našli vse v najlepšem redu je umevno. Običajnih „hurrah“ klicev, podajanja desnice, lepih govorov in drugih uljudnosti, ktere so kakor znano, glavna stvar vsacega oficijalnega obiska, ni manjkalo. McKinleya so spremljali: podpredsednik Hobart, vojui tajnik Alger in glavni odvetnik Griggs.

Na željo predsednika je izostala vsaka vojaška demonstracija, vojaki so stali skupinoma pred svojimi šotori, pozdravljali in navdušeno kričali „hurrah“ ko se je predsednik mimo peljal. McKinley je s klobukom v roki prijazno pozdravljal na desno in levo.

Obisk predsednika je bil namenjen bolj lazaretu, pred katerim so se zbrali zdravniki, streljnice, streljaji in okrevani bolniki. Pred obiskovalci je korakal zdravstveni častnik, kteri je v vsakem oddelku naznanjal obisk rekoč: „Vojaki, predsednik Zjedinjenih držav je tu in Vas pozdravlja!“ Po teh besedah so se bolniki sklonili v posteljah kakor mogoče in pozdravljali, med tem ko je McKinley in njegovo spremstvo s klobukom v roki pozdravljali in tu pa tam se menili z bolniki v raznih oddelkih. Mnogo vojakov je odgovorilo predsednika, vsakemu posebej je prijazno odgovoril.

„Veseli me Vas videti gospod predsednik“, je djal nek bolnik in vojak 1. illinoiskega polka, Alexander po imenu.

„Vlezite se vsaj ljubi moj, vlezite!“ je odgovoril McKinley.

„Se Vam je slabo godilo tam na Kubi, kaj ne?“

„Proketo slabo“, je potrdil Alexander.

„Si mar kaj posebnega želite?“ je vprašal general Wheeler.

Bolnik se je žalostno nasmehnil in djal: „Da želimo si marsikaj, ne dobimo pa ne, toda temu ne morete Vi kaj, pa tudi ne zdravniško nadzorstvo.“

Preiskali bodo pitno vodo.

Camp Wikoff, Montauk, 4. Odkar tabornik Wikoff, ni bilo še toliko obiskovalcev nego danes. Vsak popoldanji vlak je pripeljal na stotine ljudi. Vojaki so bili tem bolj veseli obiskajočih civilistov, ker je bilo med njimi mnogo sorodnikov in znancev.

Vprašanje če je v pitni vodi, ktero rabijo v tabornu delgarja, bode v kratkem rešeno. Dr. Legart, podpolkovnik zdravniškega oddelka je prišel danes z mnogimi zdravniki in potrebnimi pripravami za preiskovanje pitne vode. Vse vode, bodi iz virov ali vodovodov bodo natančno preiskali in brezdvomno dokazali kakovost vode. Med tem časom pa bodo tudi velike precejalnice za vodo že postavljene.

Velika beda na Kubi.

Caibarien, Cuba, 3. sept. Še veliko hujska kakor med amerikanecimi in španskimi vojniki četami na Kubi je sedaj beda med vetaši. Pravijo, da je med kubanskimi vojniki v pokrajinah Havana in Pinar del Rio skoraj polovico bolnih valed pomanjkanja ži-

veža, in zdravil. Zadnjo pomoč iz Amerike je Kubancem pripeljal parnik „Wanderer“, ktero so 21. avg. pri Caibarien izkrcali.

Stanje kubanskih vojakov je zelo žalostno posebno v omenjenih pokrajinah, kajti neznosne težave so morali ljudje prenašati v minolem letu in čudno je le, da se vkljub temu še vedno vzdržujejo. Edina praktična pot kubansko vojno razpustiti bi bila, izplačati četrti del zaostale plače. S tem bi bili ljudje zadovoljni in v stanu na novo pričeti obstanek, brez tega denarja bi vstali še vedno s čim bi se prihodnje leto preživel. Nimajo orala, ne vožnje živine, s kterimi bi obdelovali zemljo, vse hiše so vpepeljene, polje zaraščeno s plevelom in grmičevjem. Morali bi staviti popreje hiše, zemljo na novo preorati, pred vsem pa vožnjo živino z velikimi stroški importirati.

Kubanski farmer kakor tudi manjši prodajalec je v vojski zgubil vse, razun dežele. Kar je še denarja v deželi, je v rokah bogatih Špancev, kteri pa v oziru negotove bodočnosti na otoku niso pri volji vtakniti kapital v farme. Kubanska vlada je objavila vsakemu vo-jaku izplačati polno plačo in naj-bolj pametno bi bilo ako objubo izpolni. Seveda takozvana kubanska vlada tega izpolniti ne more, ako vlada Zjed. držav tu ne stori potrebnih korakov.

Stric Samovi mornarji dobe premije.

Washington, 5. sept. Kot posledek vojne bodo ameriškim mornarjem splačali nad milijon dolarjev. Nad polovico te svote bodo splačanih v soglasju postavbe, ktera določa, da dobé mornarji za vsacega moža, kteri se nahaja na sovražnej ladiji in bila ta v vojni uničena, določeno premijo.

Po oficijelnem poročilu admirala Montoje, kteri je zapovedoval pri Manili uničenemu brodogovju, je bilo na španskih ladjah 1875 oseb. Ker je ameriško brodogovje nadkri-ljevalo špansko, dobé Deweyevi pomorščaki za vsacega španskega mornarja \$100 premije ali skupno \$187.500. Od te svote dobi Dewey kot zapovednik 20 odst. ali \$9375; ostanek bode razdeljen med čast-nike im možtvo.

Sampson bode pri deljenju premij veliko več dobil. Dasi je sam malo storil pred Santiago, ali dobil bode največjo svoto blizo \$40.000.

Duhoven pride pred vojno sodišče.

Washington, 5. sept. Kaplan Josip McIntyre, kteri je v ne-keji propovedi v Dener Colo., zelo zabavljaj nad admiralom Sampsonom in kapitanom Evansom od „Iowe“ se bode zato imel zagovarjati pred vojnim sodiščem. McIntyre sploh ne govori dobro o Evansu. McIntyre ne more obema odpuustiti, ker je po bitki pri Santiago sklical pomorščake k molitvi, Evans pa dal povelje rešiti z latvi se boreče Špance. Admralu Sampsonu pa očita, da ni dal pravilno poročilo o pomorskeji bitki.

Strajk premogarjev v Pana.

Iz Pana, Ill., smo minoli teden dobili poročila, da so nastali nemiri pri tamošnjem strajku, in da so že milico poklicali na pozorišče. Celo baterija topničarstva naj gré na kraj nemirov.

Počakati moramo, ako so se nemiri, ktere pripisujejo strajkajočim, tudi v istini iz vrste teh pojavili, ali pa so premogarski baroni umetno uprozorili te nemire, samo da so dali povod do pošiljana milice

nad strajkujoče. Gotovo je, da je strajk dospel do krize, in da lahko vsak trenotek čujemo, tam iz južnega Illinoisa o prelivanju delavske krvi.

Governor Tanner iz Illinoisa je najprve prošnjo šerifa za odposlanje milice odklonil in to je našo newyorško brezobno tetko zelo vjezilo in zato pisala: „Governor se je izjavil, da ne bode sklical vojake v premirjenje delavskih izgrediv, kteri so zato nastali, ker so delavce iz drugih držav tja importirali. Premogarji imajo tudi pravice kakor posestniki premogokopov. To je prav lepo rečeno kolikor dolgo je mogoče ohraniti red in mir brez posredovanja vojakov, saj tudi ni potreba, da bi strajkujoče še bolj razburili z odposiljanjem vojakov. Ako se pa pojavijo enaki izgrediv kakor včeraj (2. sept.) v Pana, ko šerif z njegovimi bratci in krajevno policijo prav nič storiti ne morejo, potem si governor nakoplje na svojo glavo veliko odgovornost, ko odreka pošiljatev vojakov; izgrediv se lako še bolj razširijo in postanejo nevarni.“

Tako daleč newyorška tetka, vse drugačnega mnenja pa je „Illinois Staatzeitung“, kterej nikakor ne moremo predbacivati preveliko pri-jaznost delavcev. Ta nikakor ne pripisuje krivice delavcem, tem-več predbaciva podjetnikom nepo-stavnost in prelomenje besede, ki piše:

„Pri strajku v Pana, Christian County, v južnem delu srednjega Illinoisa, kteri že traja od meseca aprila t. l., je iskati vse krivice na strani premogarskih baronov. Premogarji, kterih zaslužki so bili znižani, so se podali, da bi vsprejeli poravnavo mirovnega sodišča države, delodajalci so pa to odklonili in pričeli uvažati zamorce iz Alabame, da bi odpravili belopoltné delavce in jih za vedno odrinili od kruha. Te zamorce so premotili o njih vporabi; sleparili so jih, da bodo delali v livarnah železa, še le o prihodu v Pana so zvedeli pravo. Zato je večina njih delo v premo-gokopih pri Pana odklonilo in za-velali so, da jih nazaj v Alabamo pošljejo.“

Ko se je zadeva tako obrnila, se je mogoče odvrglo težko preliva-nje krvi. Posestniki Springside premogokopa so tega preobrazili v malo trdnjavo z oboroženim možtvom in kazali, da bodo zvaljene zamorce tam pridržali in jih brani-li s puško vsacega napada belo-poltnih delavcem, kterim so kruh odvzeli.

Podjetniki so tudi s tem postavo popolnoma prelomili, ker so take zamorce skupaj zveliki, kteri vsi prav nobenega pojma nemajo o delu v premogokopih, med tem ko postava zahteva, da mora vsaj nekaj delavcev biti večjih svojega dela. Preiskava državnega nadzor-nika premogokopov je dokazala, da oni zamorce, kteri se istinito nahajajo v rovih, nemajo niti tro-hice zmožnosti o tem delu, ktero postava predpisuje.

Glede na pravo in zdrav razum so podjetniki premogokopov pri Pana obvezani kmalu spremeniti svoje obnašanje in zadržanje. Ali tudi sedaj se kaže kako pomanj-kljivo se kažejo vse delavske po-stave. Nemajo moči, ne pravice, da bi jih z močjo silili v proizvedenje, kakor so tudi državna mirovna so-dišča le posvetovala moč, ktera tudi najbolj zmerne posvetovalne predloge ne more izvesti, ako ena ali druga stranka za nje ne mara. Že v teku meseca julija je ta oblast določila, da naj plačajo 33 centov za tono premoga, delavci so se u-da-li temu odloku, akoravno so pre-je s podjetniki določili ceno 40 cen-

tov od tone. Podjetniki so se ro-gali odloku mirovnega sodišča in potem segli njim vkljub po za-morcih.“

„Phil. Tageblatt“ pripomni k temu izvajanju kapitalističnega li-sta, da nepostavnost in prelomenje besede je že navada premogarskih lordov. Navadno prouzučajo tudi nesramno goljufijo pri tehtanju premoga in zločinsko izrabljajo si-romašne ljudi ko jim namesto go-tovega denarja za zaslužek dajo razne stvari za nečuvno viso-ko ceno. Moralčno tako propalih oseb, ktere poštene delavce tako neusmiljeno stiskajo in goljufajo, pač ni najti med kapitalisti laglje, nego med amerišskimi premogar-skimi lordi. Čudež je le še, da že-biso uvedli Moliy Maquire razme-te. Premogarji so čudovito potr-pežljivi proti svojim oderuhom in zatiralcem. Ali utegne tudi še dru-gače priti.“

Kak kapitalističen list bode pa vse krivice zvrčal na delavce, češ saj so hlapi in morajo biti po-plevni in se udati v božjo, ali bolje v voljo patentiranih oderuhov in goljufov.

Sijajna zmaga Angležev.

Kakor se preko Londona poroča od dne 4. sept. napadli so derviši z velikansko silo in premoščico an-gloško-egiptčansko armado na ravnini. Derviši pod osebnim povel-jništvom Kalifa so bili hudo tepeni, naposled so se spustili ostanki nji-hove vojske v divji beg. Akoravno jih je angleško konjstvo z vso mo-gočo hitrostjo zasledovalo, posrebi-lo se je razpršeni vojni vendar le-uiti. Natančno število zgube ni moč naznaniti, kakor cenijo so zgubili Angleži 500 mož, Arabci pa celo 5000 do 10.000.

Na Angleškem sploh in posebno v Londonu je prouzučila ta vest brezmejno veselje. Velikanska množica ljudstva se je zbrala pred Gordonovim spominkom na Trafalgar Square, kjer je z navdušeni-mi ovacijami tako rekoč praznovala oaveto. Gordon je bil pri osvojitvi Khartuma 26. januarja 1885 umor-jen. Derviši so oblegali mesto 337 dni, Angleži pa so hrabremu junaku preje omenjeni spominek na Trafalgar Square postavili.

Angleška vojna je bila pod pove-ljništvom generala Kitchener ko so jo derviši kakih 35.000 do 50.000 mož močni napadli. Angleži so pu-stili sovražnika se na par sto jar-dov približati in ga potem s toliko hujsko silo z brzostrelnim orožjem sprejeli. Z veliko zgubo so se umak-nili Arabci nazaj, toda po kratkem odmoru se zopet zagurali proti An-gležem, proti uničevalnemu ognju. Tako vstrajno se je zaletaval sovra-žnik v gotovo pogubo, da so Angleži kar strmelji, kajti tako hrabro in trdovratno ne bi se obnašala nobe-na evropska vojna. Več ur je tra-jalo strašno klanje, brzostrelni an-gleški topovi so podirali kar cele vrste sovražnikov predno so se umaknili. Ko se je poleg dim, videti je bila vsa planjava polna mrličev, na nekterih krajih cele kopice. Mnogo tisoč dervišev se je podalo, Kalif, njegov harem in ka-kih 150 glavarjev pa je ušlo. Khar-tum so Angleži skoraj razdajli in ko so korakali v zopet osvojenno mesto, jih je le malo prebivalcev, pa toliko bolj navdušeno pozdravljalo, kot osvoboditelje pred njihovi-mi tlačitelji. Ko so bili drviši premagani, bila je Angležem tudi pot v bližnje mesto Omdurman od-prta.

S padcem Khartuma je tudi kraljevstvo Mahdija pri kraju in ves Sudan je zopet pod angleško-

egiptovskim gospodarstvom. Khar-tum je zelo važno kupčijsko mesto, tam kjer se stekata beli in višnjevi Nil skupaj. Mesto ima obliko slo-nove glave, kar tudi pomenja nje-no ime. Preje je bilo mesto kaj krasno z mošejami in minareti ozaljšano, odkar pa so v njem Arabci gospodovali je bilo zelo opusto-šeno. Enako je bilo z mestom Om-durman, o kterem je general Kit-chener sam poročal angleški vladi, da je v slednjem mestu vladal tak smrad in nesnaga, da je bil primo-ran se od tam v Kharshambut pre-seliti.

Pozneje poročilo.

London, 5. sept. Vojno mini-sterstvo je dobilo danes jutraj ob 4. uri poročilo od zapovednika ar-pri Omdurman, ter pravi, da je v bitki padlo: 46 mrtvih in 333 ra-ujenih, koliko pa dervišev še ni mogoče zanesljivo navesti. Konjica je Kalifa zasledovala 43 milj daleč in jezдила 48 ur, med temi se je 14 ur borila; dopisnik newyorškega „Heralda“ je pal v bitki.

Da bode našim cenjenim čitate-ljem zgoraj naznanjeno poročilo bolj umevno, podamo še kratek obris sudanskih razmer.

Leta 1882. je gospodoval Reuf-paša v imenu Khediva na otoku Merve. Tisti čas se je razširila vest, da v Sudanu nek derviš Mohamed Ahmed po imenu zbira oko-lo sebe mnogo Arabcev. Ker se je zvedelo, da je med slednjimi tudi mnogo lovcev sužnjeh, poslali so več egiptovskih vojnih čet, da bi ga vjeli, toda Egiptčani se bili vsa-lej tepeni. Mohamed Ahmed se je imenoval „Mahdi“ po neki besedi iz korana in njegovi pristaši so trdno verovali, da se ga nobena krogla ne prime. Bil je mož jako lepe postave in uljudnega obnaša-nja. Posebne vojaške nadarjenosti ni imel, vkljub temu pa je tisoče pristašev vrel ko njemu. Ker je djal, da je z Bogom naravnost v zvezi, veljala so njegova povelja kot božje razodenje in nepokoršči-no zoper iste je z smrtjo kaznoval. Na čelu 30.000 mož broječe fana-tične vojne osvojil si je vso pokra-jino Kordofa. Napadel je El Obeid, toda hrabra posadka ga je odbila, naskočil mesto z veliko večjo silo, je premagal, in vso posadko na grozni način pomoril. Vso pokra-jino Kordofa in Sennar izvemši okolico pri Khartnu je spravil pod svojo oblast. Egiptovska vlada je poslala močno armado proti nje-mu pod poveljništvom Hicks paše, toda bila je popolno uničena. Me-sto Darfur je padlo sovražnikom v roke. Slatin bey se je podal in vi-deti je bilo, kakor bi nobena sila ne mogla biti Mahdiju kos. Leta 1884 je prišel Gordon v Khartnu, toda padec mesta le ni mogel za-braniti. 200.000 mož močna vojna drvišev je po dolgotrajnem oblega-nju premagala mesto in Gordona so umorili sovražniki v njegovi pa-lači. Mahdi se je potem udal raz-uzdanemu življenju in vsled tega kmalu potem 22. junija 1885 umrl. Njegovi nasledniki so se razdvojili in vsled bitke pri Toski 3. avg. 1889 se je njihovo napredovanje ustavilo. Še le letošnjo pomlad je britiška vlada zamogla misliti na to, si Sudan zopet osvojiti. Poda-lila je generalu Herbert Kitchene-ru poveljništvu 25.000 mož broječe vojne, ktera je bila sestavljena iz 10.000 Angležev in 15.000 rojenih Egiptčanov. Ta vojna je uničila Mahdijevo moč v Sudanu.

Slovenci! Ako pošljete de-nar v staro domovino, želita koga sam dobiti, ali potujete domu, obr-nite se na F. Sakser & Co.

Dopisi.

La Salle, Ill., 31. avg.

(Nekoliko v pojasnilo rojakom od kakega v pravem pomenu figa-moža in sleparja izvira oni napad v „Am. Sl.“ štev. 36. na g. Sakserja in v štev. 37 grdi napad na novo društvo sv. Barbare in posamez-nike. Le počkaj stari maček, tako dolgo si se plazil, da si se vjel!)

Ti stari slepar, ko ni dovolj, da si na veliko škodo svojih bratov, seater in drugih sleparil v stari do-movini, temveč sleparil si tudi tu-kaj in ker že drugače ne moreš več, hočeš sedaj dobro ime drugim kra-tit, ko si ga že sam popolnoma izgubil. Ti rentočis, ko imaš tudi že nekaj nad štirideset jesei ter se ne upaš podpisati svojega imena radi tvojih sleparij, temveč se skri-vaš za podpisom „Resnicoljub“ v 36. štev. „Am. Sl.“ (a si le pravi l. . .), v 37. štev. se pa nazivaš ud društva sv. Družine, kar je grda laž. Kar se tiče o ustanovitvi no-vega društva sv. Barbare štev. 3., o tem s teboj pač ni vredno govoriti, ker sedaj nisi ud nobenega društva. Toliko ti pa rečem, da je društvo bilo ustanovljeno na popolnoma poštemem potu, ne pa tako kakor si ti skrpal društvo svetega srca Je-zusa in žal. Matere Božje, ko si o pričetku krpanja kupoval udom sodček pive in prekajeno avinjino za širokoustnim prilizovanjem pridobil nekaj udov na svojo stran. Trdiš, da sva kot sleparja prego-varjala nekega rojaka naj odstopi od Jed., in da se je zgovarjal, d-olgo društvo sv. Družine. I-

žeš! Omenjeni ud je prostovoljno pristopil k nam kakor vsi drugi brez prigovarjanja, v resnici pa je omenil, da dolguje staremu dru-štvu. Odgovorili smo mu, da mi ne zahtevamo prestopnega lista ker nameravamo pristopiti k noveji Jednoti, stori pa kakor hočeš, mi ne silimo nikdar. Da pa društva ne bodo trpelo krivice, da bi udje prestopovali z društva v društvo in se tako dolga znebili, to se lahko sami sporazumemo z društvom sv. Družine, v to ne potrebujemo tebe, obrekljivec zavratni maček!)

Toraj to je tista grda sleparija, to se pravi slepariti rojake? Imam rojake na stanovanju, kteri so tudi udje društva sv. Družine; ali sem kedaj ktereja silil, da naj k nam pristopi? Nel kakor hočeš, mi ne silimo nikdar; obrekljivec! Zakaj vendar samo dva napadaš kot ale-parska ustanovnika društva, ko nas je vendar bilo 10 udov takoj na prvi hip skupaj, vsi jednih mi-sli, toraj nas je bilo 10 ustanovni-kov, ne jeden ali dva, temveč de-set udov. Sedaj pa vpije stari rom-baž kaka moža sta ona dva.

Venec zmage

pristuje

SUPERIOR
STOCK

pivi ter nema dandanes tekmece.

Prašajte za to pivo in ne pijte drugega.

BOSCH BREWING CO.,

LAKE LINDEN, - - MICH.

Entered as second class matter at the New York, N. Y. Post office October 2, 1893

"GLAS NARODA".
List slovenskih delavcev v Ameriki.
Izdajatelj in urednik: Published by
F. SAKSER.
109 Greenwich St. New York City.

Na leto velja list za Ameriko \$3.—,
za pol leta \$1.50,
za Evropo za vse leto . . . gld. 7.—,
" " " pol leta 3.50,
" " " četrta leta 1.75.
V Evropo pošiljamo list skupno
dve številki.

"Glas Naroda" izhaja vsako sredo
in soboto.

"GLAS NARODA"
(„VOICE OF THE PEOPLE“)
Will be issued every Wednesday
and Saturday.
Subscription yearly \$3.

Advertisements on agreement.
Za oglase do 10 vrstic se plača
50 centov.

Dopisi brez podpisa in osebnosti
se ne natisnejo.

Denar naj se blagovoli poslati po
Money Order.

Pri spremembi kraja naročnikov
prosimo, da se nam tudi prejšnje
bivališče naznani, da hitreje najde-
mo naslovnika.

Dopisom in pošiljankam naredite
naslovom:

"Glas Naroda",
109 Greenwich St. New York City.

Starejšega zmerja v svoji zasle-
pljenosti, da že dve leti ni plačal
„Am. Sl.“ Prosim urednik, „Am.
Sl.“ kedar se je vendar ta mož na-
ročil na vaš list pod naslovom:
Josip Cvelbar 149 1. Str., La Salle,
Ill. Nikoli še! Pri vas je kupil
toliko hvalisano „keco“ za \$1.35, z
„keco“ vred ste mu pa tudi v ri-
nili list, ter mu ga še sedaj pošil-
jate. Ali je mož temu kriv, ako
mu vi list silite brezplačno. (Po-
temu bi pa ubornih 800 do 1000
letov tiskali, toraj s keco najst
povrh, prva nič ne škoduje, drugi
nič ne koristi.)

Oj ta mlajši, ta mlajši, ta je že
kaj sleparil, še celo mule bi ga sva-
rile pred njegovim sleparstvom, ako
bi znal govoriti, vpije izvrhek člo-
vestva maček!

Rad, zelo rad bi me vtopil stari
Rombus v žlici vode, ako bi le mo-
gel, seveda z njegovim orekova-
njem. Goljufije, sleparije, krive
prišege in še ropa in umora si me
pozabil obdolžiti in obečati razvun
ječe tudi valice. Celo Jednotin
odbor kliče na pomoč, naj me
spravi v ječo.

Ali nisem bil že pred leti pokli-
can pred sodnijo na odgovor, ko si
vendar pred leti ruval zoper njo ter
ude pregovarjal, da bi društvo pri-
stopilo k češki Jednoti. In kako
hinavsko se naposled izrazi: Ven-
dar mi nočem s hudim povračiti,
ako le jenja slepariti, ter popravi
krivico po svoji moči.

In od kod vendar to, da se sedaj
tako poteguješ za Jednoto, ko si
vendar pred leti ruval zoper njo ter
ude pregovarjal, da bi društvo pri-
stopilo k češki Jednoti. In kako
hinavsko se naposled izrazi: Ven-
dar mi nočem s hudim povračiti,
ako le jenja slepariti, ter popravi
krivico po svoji moči.

Nas vsak čaka težak odgovor
pred Bogom, ali toliko imam reči,
da mojih krivic in sleparij mi moja
vest še ne očiha. Zakaj mi vendar
rojaki zaupajo, da imajo vedno den-
ar pri meni shranjen? radi mojih
sleparij pač ne, ali kdo ga tebi za-
upa, obrekljivec!? Rečem: n o b e d e n
in ne lažem se. V dokaz naj
navedem le nekaj sleparij v tej de-
želi od tega poštenjaka. S prva je
bil ud društva sv. Družine in tudi
to priznavam, da je bil dober plač-
nik; ko ga udje niso marali več
voliti v odbor, skrpal je novo dru-
štvo sv. erca Jezusa in žal. Matere
Božje. Posrabilo se mu je pridobi-
ti precej udov na svojo stran že s
prej omenjenimi sredstvi. Kot pred-
sednik društva je vladal oblastno
in bil zgrizen sovražnik starega
društva. Ko je bilo že nekaj dru-
štvenega denarja, vložili smo \$100
na tukajšnjo banko. Ali polastila
se je tega „poštenjaka“ stara stran

po denarjih, vtihotapil je denar z
banke in ga uporabil za svoje lastne
namene. Ko sem to zvedel in ker
mi je kot blaginji družstva tudi
dolžnost paziti na novce, sem od-
ločno zahteval od njega ček od
banke ali denar. Ker se mi je pro-
tivil, dušal in bil s pestmi, akical
sem ude društva ter jim naznanil
kako stvar obstoji. Po hudem pri-
tisku in s posredovanjem
policijske se je naposled vdal in
priznal, da je denarje porabil. Ker
so bili udje zelo razburjeni in vsi
nad njim vpili kakor bi ga hoteli
linčati, usmilil sem se ga edini jaz
tam ter mu pomagal iz zadrege;
založil sem novce v društveno bla-
gajnico, ker jih on ni imel in tako
ude pomiril in zadeva ni prišla
pred sodnijo. (Reanici na ljubo pa
povem tudi, da mi je sčasom svoto
povrnili.) In sedaj mi ti nehva-
lešne povračuješ za to dobroto,
kteru sem ti skazal, z obrekovanjem
in celo pretiš z ječo, k t e r o s e m
te edini le jaz rešil? Po-
misli, in stramuj se samega sebe.
Ni toraj čuda, ako je društvo sv.
erca Jezusa in žal. Matere Božje
sedaj popolnoma razpadlo, pod
vodstvom tacega možaka se ne
more drugače zgoditi. Ako te pa
sedaj nemarajo sprejeti v nobeno
društvo, ni moja krivda, ampak
tvoja.

Ako si mislil, da se bodeš s tem
obrekljivim dopisom prikupil dru-
stvu sv. Družine, jezo strešel nad
menoj in nepoznan ostal, si se zelo
varal! Predsednik društva sv. Dru-
žine se je izrazil, da nima nikdo
pravice pisariti v imenu društva
brez vednosti društvenega odhoda
ter se skrivati za njihov hrbet, ako
imajo kaj naznaniti, lahko sami
pišejo. Predobro te pa poznam in
vem odkod puhti tista jeza, sovra-
štvo in zavist proti meni. Obžalo-
vanja pa je vredno, da mora biti
moj najbolj zgrizeni sovražnik
ravno v tvoji osebi.

Predobro sem vedel, od kod je
napad na g. Sakserja s podpisom
„Reincoiljub“ v 36. šte. „Am. Sl.“,
vedel sem dobro, da je to iz tiste
cementarske vasi, ali nisem se ho-
tel vtikati v stvar, ki se mene ne
dotika. Premislil nesrečno nadalje
kaj si z svojim nepremišljenim pi-
sarenjem vse prouzročil. Dopis za
dopisom si pošiljal v „Am. Sl.“ o
kalifornijski naselbini. Koliko na-
govorjanja in hvalisanja je bilo
čuti od tebe o podjetju in to si pi-
sal brez premisleka kar tja v en
dan ter tako mnogo rojakov spravil
v nesrečo, kateri se danes preklinja-
jo nesrečnega J., pa tudi tebe zra-
ven. Drugim vidiš ne pezdri, soln-
čni prah v očesu, ali gorostanega
bruna pa ne vidiš v svojem očesu.
Drugim ukazuješ pot poboljšanja
in pokore, ali sam sebe ne vidiš;
ker vseh krivic kolikor si jih do-
prinesel na svetu ne moreš več po-
praviti; skrbi v prvi vrsti sam
zase, da se spokoriš, drugi te pa
veže tudi dolžnost do svojega mlaj-
šega brata, kateri je padel ter se zelo
pregrešil zoper deveto božjo zapo-
ved, skrbi da ga pripraviš na pravo
pot življenja, to naj bode tvoja bri-
ga, druge pa pusti pri miru. Od
tebe bi se dala napisati cela knjiga
žalostne vsebine, ali zasedaj naj
zadostuje to malo. Ako se bodeš
pa še drgnil ob mojo osebo, ti ne
bodem prizanesel najmanjšega, po-
tem se ti bode pa utrinjalo.

Mat. Kump.
(Sedaj naj pa dragi čitatelji čit-
tajo drugi dopis, kterega je nam ta
stari zvitez poslal; v „Am. Sl.“
opravlja in zabavlja, pri nas pa na
mir pozivlja in to vse objednem,
eden dan, potem pač ni potreba
komentara, poznal bode ničprida
vsakdo. Dopis priobčimo, da ne
popravimo niti pičice, potem po-
znate veleuma. Uredn.)

„Ulica, Ill., 25. avgusta 1893
Radi ljubelega miru sem se name-
nil nekoliko pisati v Glas Naroda.
Jaz in gotovo z menoj veliko na-
ročnikov obeh listov, želimo, da bi
bil končan preprič za vselej, kaj bi
neki občitali slabosti jeden drugemu,
ko smo vsi kar nas solnce obseva
pregrešni, ali pa se hočemo radi
katoliških Jednot prepirati, kaj mar
niso obe katoliške? Jaz mislim
ostati še v prvi, vendar pa tudi Ju-
goslovanski vso srečo želim, ko
sem prišel v Ameriko je bilo le par

slov. društev, ali pogledajmo zdaj, jih
je vse polno, in zraven še dve kat.
Jednote. Rejs je da se Slovenci
radi nekoliko skregajo, je pa tudi
resnica da u kratkim spravo nare-
dijo. O da bi vendar nikdar ne za-
šlo solnce u božjo milost, u naši
jezi. Sovražnike naše u miru pusti-
mo kakor kamen na cesti. Živela
naša društva, živela naše 2 Jednote.
Mir! Sprava! Proč iz prepriom.
Sovražnike pustimo u miru, vsaj
se tudi trnja radi ogiblremo. Z
Bogom!
J. Culjan“.

Federal, Pa., 4. sept.
Dragi mi slovenski trpinji, oba
članka v „Glas Naroda“ o centrali-
zaciji, so kaj krasna misel in tudi
lahko je izvesti in ustanoviti tako
društvo. To bi bilo pravo delavsko
društvo in preverjen sem, da bi v
par letih imelo tisoče udov, tudi
Hrvatje in drugi Slovani bi pristoi-
pili. Nam delavcem je v prvi vrsti
skrbeti za kolikor mogoče sigurno
in vspešno bolnišno podporo in
zato ima ta načrt prvo in glavno
skrb. Usmrtina v znesku \$800 je
previsoka in bode za člane kmalu
občutna postala, to je v plačevanju;
delavci se bržeje starajo in postane-
jo ne možni za delo ter celo ve-
liko preje umrjo nego drugi stano-
vi; naši delavci so pa tudi večinoma
vsi pri nevarnem, ali zelo te-
žkem delu, kar umrljivost zelo po-
spešuje in pomnožuje; to lahko
vsakdo vidi, k t e r o l e r a z m e r e m a l o
zasleduje. Vsa društva z visoko
usmrtno gredo rakovo pot v teku
let, koliko jih je že faliralo in jih
še pojava, pogledaj na toliko ope-
vano „Legion of Honor“ in kaj je
danes—bankerot; a nesamo ta, ved-
no propadajo. Zavarovalnice danes
v tej deželi vse nase potegne-
jo, vsa inteligenca in ljudje, kateri
so v lažjih službah pristopajo v za-
varovalnice, kjer so stroški nižji
nego po društvi, a gotovejši ob-
štaneke zavarovalnice kakor života-
renje tisočerihih društev. Zavaroval-
nice so bogate, imajo milijone pre-
moženja, preračunano imajo vse
tako natanko, da je komaj vrjetno;
imaš pa tudi prednost, da lahko
plačaš za nasprotno zavarovanje;
da dobiš po ženi toliko kakor žena
po možu, ali pa ako doživiš gotovo
vrsto let. Seveda ni priporočati i
te, ker ako ne moreš plačevati za-
padeš za vse plačevanje, le nekatere
ti nekaj povrnejo, ako si bil več
let član; no društva pa tudi izob-
čijo vsacega, ako ne plača, saj še
celo ako bi kako kuharico postrani
pogledal ali se jej zameril. Pa do-
volj, meni ni nič za zavarovalnice,
tudi mi ni nič za društva z visoko
usmrtno, ako ne dobim v boleznih
krave podpore. Marsikdo še lahko
opravi iz bolezni, ako ima pravo
postrežbo, zdravila in hrano, pa
naj si to omisli, delavec, kateri je
pri društvu, veliko plačuje vsak
mesec, pa dobi par ubornih dolar-
jev podpore ali pa še teh ne, pre-
godrnjajo mu jih, pa vsi že v na-
prej. Vem, da nekteri rojaki zato
društva ustanovljajo, da se odčijo
z imeni predsednik, tajnik itd., pi-
šejo v kak list prav na široko, vsa
društvena uprava in postopanje je
pa za nič: toraj društva obstoje-
le zato, da par možakov zadosti svo-
jeje čistilnosti, vse drugo je pa
postranska stvar. To ni prav, ro-
jaki, le vzajemno podporno društvo
z glavnim namenom podpirati bol-
ne ude, je dobro za nas; v obče pa
z obema rokama podpisem načrt,
kakor je opisan v „Glas Narodu“
„o centralizaciji“, naj sedaj pišejo
in pretehtavajo besede in besede
kakor hočejo, namen je izvr-
šen in pravi dar za trpeče
ljudstvo. Rojaki, pojrimimo
se misli in ustanovimo si tako pre-
koristno društvo; tukaj se je več
rojakov prav pohvalno izreklo o
obeh člankih, Federal ne zaostane
za drugimi kraji!
Fr. P—c.

Rock Springs, Wyo., koncem avg.
Dragi mi rojaki, ker je že toliko
pisarenja in prepira zaradi Kranj-
ske katoliške Jednote, naj še jaz
vam povem kako so z manoj postopali.
V Rock Springs sem prišel
dne 21. maja in hotel pristopiti k
društvu in K. K. Jed., šel sem k
zdravniku, plačal \$1 za spričevalo,
vse skupaj poslal v Joliet in čakal
dva in pol meseca na odgovor a še
ga nisem dobil, nisem vedel ali sem

sprejet ali ne. Ker se mi je pa to
že malo predebelo zdelo, sem pri-
stopil k slovaški Jednoti. To samo
zato omenim, da rojaki vidijo, da
K. K. Jednoti ni dosti za člane.

Kar sa pa tiče „Am. Sl.“ ga pa
gotovo ne berem, pred petimi leti
sem mu bil naročnik, ali sprevidel,
da temu ni nič za delavce; nikdar
ni odobral štrajk, vedno le re-
kel: le potrpite, neumnost je štraj-
kat, boljši vrabec v roki kakor go-
lob na strehi, ali gola kost, delavec
mora biti pohleven, gospodar je
gospodar, to so lepe besede dan-
danes kaj ne. Ravno zato nema-
ram za ta list, ako se tudi „mufa“
v Klondike ali na Kubo. Vedno
kriče: katoliško, katoliško, Slovenci
smo bili katoličani brez „Am. Sl.“
in K. K. jed. in bodemo tudi osta-
li, ako ta dva zgineta s pozorišča;
čudno pa le, da ravno oni najbolj
kriče o katolištvu, kateri najmanj
katoliško živé! Slovenski delavci
bi si morali ustanoviti svoje
lastno društvo, ne pa da bi nas
komandirali nepoklicani, mogo-
če tudi še kak mežnar, mine-
strant, kaka kuharica, ali stara
terojalka; no kdor hoče vsem tem
hrbet upogibat v tej deželi pa ga
naj le, zaveden in saj malo naobra-
žen delavec pa ne stori tega, k ve-
čemu ljudje, ki so zaostali v omiki,
ki še dandanes brati in pisati ne
znajo; pri vsem tem pa vsajedno
lahko ostanemo katoličani in damo
Bogu kar je božjega, stric Samu pa
kar je njegovega. S pozdravom
Janez Jerab.

Razne vesti.

Labor day

so v New Yorku praznovali kakor
po navadi, samo da je letos v več
tovarnah in delalnicah delo miro-
valo vsled neznosne vročine. Zjutraj
so bile običajne parade in marša-
nje, popoldne so pa ljudje drli v
okolice, v senco in na obali morja,
da se malo ohladi. Za zaslužkom
pohajajo siromaki so bili veseli, da
so se saj par ur hladili, milijonarji
pa še niso zadovoljni, ko vse življe-
nje Bogu dan krajejo in živé na
stroške delavcev.

Strašna vročina.

V nedeljo 4. septembra vročina
ni sicer nič ponehala, vendar se je
pripetilo nekoliko manj smrtnih
slučajev vsled vročine nego delavne
dni. Samo v mestu New Yorku
izvzeniši Brooklyna in drugih sedaj
z velikim New Yorkom združenih
mest se je ta dan pripetilo nič manj
nego 20 smrtnih slučajev, 31 oseb
pa je vsled vročine nevarno obo-
lelo. Te primeroma velike številke
kažejo, kako neznosna je morala
biti vročina. A tudi v ponedeljek
in vtorek ni nič odleglo.

Ledu pomanjkuje v New Yorku.

V New Yorku in okolici je v po-
nedeljek zelo manjkalo ledu in to
tudi še danes vtorek. Vsled grozne
vročine je led pošel Consolidated Ice
Co. in malim trgovcem; one druž-
be, ktere so pa ustanovile leden trust
so pa zahtevale po \$10 in celo \$21 za
tono; za 100 funtov leda so zahte-
vali celo \$1.50. Mnogo malih tr-
govcev z ledom, gostilničarjev, pro-
dajalcev sode je zelo mnogo trpelo
vsled tega pomanjkanja, nekteri so
celo zaprli svoje prodajalnice. Na
iztočnem delu New Yorka kjer pre-
bivajo potomci Izraelcev, so dva-
krat napadli vozove malih trgovcev
z ledom, ker spargene vode ne mo-
rejo piti, a vselej jih je policija od-
podila.

Strup v žganju.

Prodajalec ledu John Hills, kateri
stanuje s ženo in svojo sestro v New
Yorku je minoli teden dobil tri dni
zaporedoma vsaki dan steklenico
žganja, ktere so imele znamenja
znanih tvrdk. Vse tri osebe so
pile žganje in kmalu potem zbolele.
Poklicani zdravnik je pijačo pra-
iskal in našel, da so ljudje vsled
atropina, kateri je bil žganju prime-
šan zboleli. Hills in negova žena
sta že okrevala, dekle pa je smrtno
bolna. Hills nima niti pojma, kdo
bi bil poslal nevarno pijačo, ker se
ne vé spomniti, da bi imel kje ka-
kega sovražnika.

Veliki železni trust,

o katerem smo že pisali da se usta-
novi, se je obistnil, ter sedaj kon-
trolira 200 milijonov dolarjev ka-
pitala. Ceno belej ploščevini so v
Pittsburgu že zvišali za dva dolarja
pri toni. Sedaj bodo pa še v kon-
gresu nato delali, da se zviša colni-
na na ljubo v povoju povitem želez-
nem trustu. Nikakor ni dvomiti,
da ne bi ti bogataši dobili svoje
molzne kravice v podobi višje col-
nine, zato bode že skrbel Mr. Ding-
ley.

Požari.

V nedeljo 4. sept. je v Harlemu
tovarna firme Maas, Blume & Co.
pogorela. Opoludne je začelo go-
reti in ogenj se je tako hitro širil,
da je bilo kmalu celo petnaestopno
poslopje zagrnjeno v plamenu. Re-
šiti ni bilo mogoče nič, vse blago v
poslopji je pogorelo, škode je blizu
\$200,000 in 150 delavcev je brez
dela.

Požar je bil velikanški in vkljub
temu, da so bile štiri požarne
brambe z mnogimi brigadicami
na pozorišču se je bilo vendar ne-
kaj časa resno bati, da se tudi bli-
nje hiše ne bi vzele. Redarji so že
izganjali družine iz stanovanj kar
je provzročilo veliko vznemirjenje
po vsej okolici.

V ponedeljek 5. sept. popoldne
so pogorela tri poslopja Consolida-
ted Coal Co. v St. George, Staten
Island pri New Yorku. Poslopja so
stala tik Baltimore Ohio tovarnega
kolodvora in bali so se, da uniči
pristanišče in vozove, toda iz dveh
parnikov so na požarišče toliko
vode zmetali, da so ga omejili.

Razstrelba nitroglicerina je v
ponedeljek prouzročila, da je nastal
velik požar v trgovini za drogerije
tvrde Elmer & Amend na 18. ulici
in 3. Ave. Škode je \$150.000. Več
ur je bil oviran promet na nadece-
nej in kabel železnici. Vse poslopje
je zgorelo, seveda je ostalo le golo,
obžgano zidovje; v sedmem nad-
stropji je bila delavnica in tam na-
stala razstrelba, ktere je sledil tak
hud požar. Poslopje je zapuščina
Fisha.

Owosso, Mich., 4. sept. Od
včera večer že tukaj uničuje velik
požar, kateri je napravil \$200.000
škode. Ogenj je nastal v velikej
tovarni za pohištvo, ktero je za skla-
dišče vred popolnoma vpepelil.
Ogenj se je tudi razširil na poslopje
tukajšnje pivovarske družbe, zalo-
go gospodarskega orodja, veliki
hlev in nekaj bližnjih poslopij. 175
delavcev je sedaj brez posla in za-
služka.

Cele vrste hiš vpepeljenih.

V Newarku je 4. sept. zvečer na-
stal ogenj v veliki tovarni za celu-
loid na vogalu West Scott in Darcy
ceste. V kratkem času se je zbralo
najmanj 10.000 gledalcev, kateri so
z strmenjem opazovali, kako je raz-
sajajoči požar postajal čedalje ne-
varnejši hišam v bližini. Vsi po-
žarni brambovci celega mesta so
delali na vso moč in naposled se
jim je vendar posrečilo, da so oteli
skladišče, kjer je bilo shranjenega
veliko ton olja in firneža. Preskočil
pa je plamen čez cesto in užgal celo
vrsto hiš, nič manj nego 25 jih je
pogorelo. Pravijo, da je bilo v to-
varni 15 oseb poškodovanih. Škoda
znaša več nego \$200,000.

Grozna nesreča na železnici.

Troy, N. Y., 5. sept. Vlak De-
lavare & Hudson železnice se je
danes večer ob 7 1/2 uri zaletel na
križ pota v voz električne železnice,
v katerem je bilo 36 oseb. Vlak je
drvil v hitrosti 50 milj na uro, in
bilo zadetje grozno. Električni voz
je bil v sredi zadet in se razdrobil.
15 oseb je ostalo na mestu mrtvih,
20 je pa tako hudo poškodovanih,
da bodo večinoma umrli. Nektera
trupla je po 40 čevljev daleč vrglo.

14 mrtvih.

Cornwall, Ont., 6. sept. Most
imenom South Channel Ottawa in
New York železnice, ktere ga so
imeli že izgotoviti, se je z veli-
kim ropotom podrli, 14 delavcev
je bilo usmrtenih, 17 jih je pa hudo
poškodovanih, mnogo jih ne bode
več okrevalo. Most je bil 1550
čevljev dolg, imel tri oboke vsak
370 čevljev dolg, 37 obokov pa čez
Lawrence river.

Več vojakov potreba.

Washington, D. C., 6. sept.
Čuti je mnogo zahtev, da bi pro-
stovoljce prav dobro izvežbali in
bila vlada na nje navezana. Nek
gospod je predsedniku izročil pro-
šnjo, v kterej mu pojasnjuje, da bo-
do 60.000 mož potrebovali na Fili-
pinah, enako število pa na Kubi in
Porto Rico. Poročilo, da bodo te
vojake potrebovali meseca oktobra
za Kubo, dá sklepati, da bodo Špan-
ci hitro in brez težav ostavili otok.

Štrajk je končan.

Hazleton, Pa., 3. sept. Štrajk
v Van Wickle premogokopu, kateri
je že kaj resno pretel se vedno dalje
razširjati, je končan, ker ste se danes
nasprotni si stranke sporazumele.
Odpuščenega delavca so
zopet vzeli v delo in vprašanje radi
zdravnikov tako raztoltmačili, da
delavci, kateri nočejo družbinskega
zdravnika morajo naznaniti dotično
izjavo.

Zakonsko dvojico so trpinčili.

Sharono, Pa., 4. sept. Trije ro-
parji s krinkami na obrazih so vlo-
mili minolo noč v hišo J. S. Biwella
in zahtevali v hiši shranjeni denar.
Ker ga niso dobili, mučili so ženo
in moža na strašni način; žgali so
jima z lučjo noge, da bi izpovedala
kje imata shranjen denar. Lopovi
so naposled odrinili brez ropa, za-
konsko dvojico pustivši v zelo kri-
tičnem položaju.

Nov štrajk preti.

Cleveland, O., 3. sept. Ravna-
telj firme M. A. Hanna je rekel da-
nes, da bode prihodnje leto vzbruh-
nil velik in trdovraten štrajk, ko
bode čikaški dogovor potekel. V
West Virginiji so vsi poskusi de-
lavce zjediniti spodleteli. Tamo-
šnje jame je lažje obdelovati in ker
je plača veliko manjša, ne morejo
podjetniki v Ohio, Indiana, Illinois
in Pittsburgu z onimi na jezerih
tekmovati. Podjetniki bi rajši pla-
čali boljše plačo, ako bi bili nji-
hovi tekmeči primorani enako sto-
riti, ker pa temu ni tako, so pri-
morani v svojo lastno korist plačo
znižati.

Massillon, O., 13. sept. Ko je
predsednik „United Mine Workers“
zvedel, da so štrajkarji oba podjet-
nika v Pana vjeli, je brzojavil pod-
predsedniku društva, da se ne sme
več rabiti sile, drugače ga bode po-
zval nazaj, češ organizacija ne bode
trpela v svojej sredi ljudi, kateri jav-
no zakone prezirajo.

Panna, Ill., 3. sept. David Ross,
državni tajnik delavskega urada, se
je danes večer povrnil iz Spring-
fielda. Ni se mu posrečilo prepri-
čanje so li zamorci z silo pridržani
ali ne. Prvi delavec in nekaj za-
morecev sicer pravi, da ne rabijo
proti njim nikake sile. Glavni po-
sastnik rogov I. W. Mitchel je opo-
rel proti predlogu urediti pla-
čilne zadeve zborovalnim potom.

O nesrečni „Bourgogne“.

Worcester, Mass., 3. sept.
Jadernica „William M. Norse“,
ktera je danes sem dospela, je seboj
prinesla 3500 frankov francoskega
papirnatega denarja, 1500 frankov
v zlatu in \$65 v ameriških banko-
vih, skupaj skoraj \$1100. Te de-
narje so našli pri najdenem mornar-
kem truplu, najbrže žrtvi „Bour-
gogne“. Truplo so našli dne 17.
avg. blizu Sable Island, prav blizu
nesrečnega kraja vstopa parnika,
osebe ni bilo mogoče spoznati.

Severne jelene ukradli.

Seattle, Wash., 4. sept. Par-
nik „Del Norte“ je včeraj dospel
od sibiriskega obrežja in prinesel
vest o veliki tatvini severnih jelo-
nov, ktere je vlada za postaje v
Alaski določila. Namesto 800 je-
lenov je vlada dobila samo 160.
Minolo leto so poslali dva moža v
St. Lawrence zaliv, da bi nakupila
za vlado 800 severnih jelenov. Moža
sta ostala v St. Lawrence čez zimo
na vladine stroške. Iz Port Cla-
rence sta naznamila, da sta odpo-
slala 800 jelenov, toda samo 160 jih
je dospelo v prave roke.

Botkin je kupila mišico.

San Francisco, 4. sept.
Policija je dognala včeraj večer, da
je v lekarni „pri Sovi“ neka žena
Botkin po imenu kupila mišico,

Jugoslovanska Katoliška Jednota.

URADNIKI:

Predsednik: JOŽEF AGNIĆ, Box 266;
Podpredsednik: GEORG KOTEC;
I. tajnik: IVAN GOVŽE, Box 105;
II. „ŠTEFAN BANOVEC;
Blagaj.: MATIJA AGNIĆ, Box 266.

PREGLEDOVALCI KNJIG:

JOHN HABJAN;
JOHN PREŠIRN, Box 286;
JOŠIP MANTEL;
vsi stanujoči v ELY, St. Louis Co.,
Minn.

K društvu sv. Cirila in Metoda
št. 1, so pristopili: Karol Kresal
in Janez Jerman, ml., oba sprejeta
v Jugoslovansko kat. Jednoto dne
22. avgusta. Društvo šteje 253
udov.

POPRAVEK.

Prvi tajnik društva sv. Cirila in
Metoda v Ely, Minn., gosp. John
Lounshin ima Box 291, ne pa 297
kakor je bilo po pomoti natisneno
v 44. šte. „GLAS NARODA“.

Glasi: „GLAS NARODA“.

Češ da je potrebuje za čiščenje slam-
nikov. Svoj naslov je navedla tisti
„boardinghouse“, v katerem je ob-
toženka takrat stanovala, koso bile
zatrupene sladčice v Dover, Del.,
poslane. Botkin trdovratno taji
in kakor je videti se prav nič ne
boji.

Evropske in druge vesti.

London, 5. sept. „Daily Mail“
poroča o sporazumjenju med Ve-
liko Britanijo in Rusijo glede kitaj-
skega vprašanja. Anglija pripozna
stališče Rusije v Mandšuriji, Rusija
pa jamči Angliji, da ne bode ovira-
la angleških koristim v Yangtse
Kiang dolini. Rusija ne bode de-
lala težav pri posojilu za železnico
New Chwang, Anglija bode pa do-
volila, da bode pri Peking Kankow
železnici naložili ruski, francoski
in belgijski kapital.

„Daily Mail“ poroča dalje, da ste
si Anglija in Nemčija pogodile
glode razmer v Afriki. Portugalska
sme vzeti posojilo, da bode kontro-
liralo Delagoa železnico. Cecil Rhod-
es sme pa le s porazumenjem Nem-
čije in Anglije kupiti to železnico.
Vsi so toraj složni, le v nas Slo-
vanih, posebno pa Slovincih je
sloga še daleč, a temu je velika
kriva zavist, ktera se že več skri-
vati ne dá.

Madrid, 6. sept. Ministerski
svet je sklenol, da bode prosil Zjed.
države dovoljenja, da sme Španija
poslati vojne ladije na Filipine v
varstvo obalnih mest proti napad-
om vatašev.

„Amer. Slov.“ in njegovemu do-
pisniku.

Čudno se vam zdi kako se spre-
meni Slovenec v Švicarja ali Švicar
v Slovenca, ker ste nevedni Vas
hočem poučiti. Moj oče je bil Švicar
in bival nad 30 let v Ljubljani
kot pošten obrtnik, vsi sinovi v
bratom župnikom vred smo švicar-
ski državljani in vedno ostanemo,
ker Švica nikdar ne odpusti
svojega državljanu, vzgajili smo se
slovenski in ostali dobri Slo-
vinci; tukaj sem pa pristopil v
švicarsko podporno društvo ker je
zelo razširjeno in dobro, ima blizu
4000 članov; z veseljem sem bil
sprejet, newverski člani vedó da
sem Slovan, a se ne brigajo zato nič.
Ko je bilo delo lista oddati so re-
kli: „Po čemu drugim, ko imamo
člana, blagajnika, med seboj“, in
delo sem dobil hvala Bogu in še
več družih del z listom ter mi pu-
sté dobro zaslužiti; glejte taki so
Švicarji. Kaj pa Slovinci? Kako
radi gredo drugim kupovat in raje
tujen pusté zaslužiti novce, nego
domačinu. Slovinci smejo ponosni
biti, da me še drugi narodi
čistajo in zaupajo, in to bolj čistajo,
nego nekteri domačini, smem in
moram to reči, ker mi je zibelka na
Slovenskem tekla in mati bila
prava Slovenka. „Der Grütliker“
je lepo, krasno tiskan pri nas, vse
ga hvali in ga radi uredniku „Am.
Slov.“ pošljemo, da bode videl, da
razumemo svoj posel in smo na
njega ponosni; da pa tudi kaj za-
služimo pri poštenem delu, zato
ravno delamo.

Sami nismo hoteli te reklame
prinesiti, no je pa „Amer. Slov.“ to
za nas storil, akoravno ne z dobrim
namenom. Nevedni stavec „Am.
Sl.“ se pa le potolaži, pravo ime je
dokumentarno pisano z x, sloven-
ski ga pa pišemo z „ks“, ker ga la-
glje naši rojaki čitajo. Urednik
„Am. Sl.“ mogoče tudi vé, da je
preč. g. Elbert, sedaj prošt v No-
vem Mestu, sin nemških starišev iz
Bavarskega, ima nemško ime, a je
gotovo dober Slovenec, kakor mi in
naš brat, in naj se pišemo z x ali ks.
S ponosom lahko denemo na naše
delo našo tvrdko, ne pa ka-
kor „Am. Slov.“ na molitvenik v
Ljubljani tiskan, pa pravi, da je on
tiskal. Le malo manj zavisti,
saj veste, da je nevoljivost suh
greh.

Listek.

Ljubimec.

(Črtica iz vsakdanjega življenja.)
(Dalje.)

Petrič pa hiti domu, kakor bi ga
besi podili.
Navadno potrebuje pol ure do
svojega stanovanja, danes manj ko
četrt ure. In v tem kratkem času
mu preropi več misli po glavi, nego
običajno v celem tednu. Milke ne
najde doma. Kaj je to? Kam je
neki šla? Saj nima zunaj nobenega
opravila. Morda je vendar — res?
No, dolgo mu ni bilo treba dvo-
miti. Nevedoč kam se obrniti, po-
vrnil se je počasi zopet v pisarno,
noseč goreči pekel v prsih. V za-
mišljenosti krene na drugi pot,
nego navadno. A ko pride mimo
restavracije „pri zlatem orlu“, sto-
pita iz iste Bauherr in Milka. Na
prvi hip hotel je skočiti med nju,
pesti sta se mu krčili, kri mu je si-
lila v glavo, dih mu je obstajal.
Saj je bil to čisto jasan dokaz, da
neznani pisec osodnega pisma ni
lagal. Vendar se je siloma pomi-
ril. Izdajalca sta ga morala videti,
tajiti ne bodeta mogla.

Korakajočega proti pisarni ob-
idejo zopet mirnejši čuti. Oh, Milka
je mlada, v očetovi hiši nima no-
bene zabave, sploh nobenega vese-
lja. A mlada kri teče vendar tudi
v njenih žilah. Kdo jej more za-
meriti, ako si najde odškodnine
izven očetove hiše? Starec se spo-
mni svojih mladih dni. Tudi on
je ljubil deklico proti volji svojega
očeta in ko je izpoznal, da je oče
osoren, da ne izpolni nikdar nje-
govih želja, shajal se je skrivoma z
svojo ljubico. Seveda — Milka bi
bila lahko njemu kaj rekla, a morda
je mislila, do je tudi on tiran. Bala
se je morda njegove jeze, bala da jo
bode zasledoval. Na njegovo staro
glavo nakopala je pač sramota, a
morda se lahko vse popravi. Zakaj
ne? Bauherr je poštenjak, gotovo
ni ravnal po slabih nagibih. Seveda
se mora sedaj stvar pojasniti. Drugi
m ljudem so njegovi sestanki z
Milko znani, to dokazuje že pismo,
katero je zjutraj prejel. Že radi
tega bode moral Bauherr izjaviti,
kaj in kako. Oh, morda postane
Milka celo srečna.

V takih mislih hodi nekaj časa
semtertja po različnih ulicah.
Še le popoldne pride v pisarno.
Odloživši klobuk, poda se takoj v
sefovo sobo.

„Petrič? Vi? hm, Vi prihajate,
da se opravčite, zakaj Vas ni bilo
popoldne v pisarni? No, imeli ste
gotovo opravila. Pa to nič ne dé.
Prosim Vas le, da prihodnjič na-
znanite pisarniškemu predstojniku,
ako kam odidete, ker drugače Vaši
kolegi zabavljajo ter pravijo, da po-
stopam proti Vam vse drugače, ka-
kor proti drugim. Saj itak že splo-
šno govore, da ste moj ljubimec.
Stvar je toraj urejena.“

„Gospod Bauherr“, odvrne Pe-
trič, „imam še neko drugo pro-
šnjo.“

„Prošnjo? No, le govorite. Kaj
pa je? Morda plačilo? Seveda,
dolgo že služite, priznavam. Sam
sem že premišljeval, a Vi se niste
še nikdar oglasili, pa — saj veste —
človek pozabi.“

„Ne gospod Bauherr. Ne priha-
jam radi plačila. Govoril bi rad z
Vami privatno.“

„Privatno — ?“

„Da. Mislim, da Vam ne bode
težko uganiti, kaj mi je na srou.“

Posebno danes, ko ste me srečali
— zjutraj — ko ste bili v družbi z
mojo hčerjo.“

„Hm?“
„Mislim, gospod Bauherr, da se
mora ta stvar razjasniti.“
„Razjasniti? Kakšna stvar?“
Petrič je v stiski. On je mislil,
da začne šef sam. Saj mora ven-
dar uganiti, zakaj se mu gre. In
šef bi ložje govoril nego on. Morda
— morda vendar ne misli pošteno?
Ako bi bilo tako? Ne, to ni mo-
goče.

(Konec prihodnjič.)

Ob sklepu lista.

Zopet nemir na Kreti.

Angleški konzul usmrten.

Canea, 6. sept. Vojne ladije
streljajo na Candio. Angleški vojaki,
kteri so bili v službi v mestu, se
bojujejo z Mohamedani, v raznih
delih mesta je nastal požar. Iz-
grede so prouzročili Mohamedani.
Ti so se vedno pritoževali, da v lasti
bolj Kristijane podpirajo, zato so
pretili tam hiše požgati. Turški
governor je Angležem ponudil svojo
pomoč.

Mohamedani so se pritožili glede
mednarodnega sveta admiralov,
kteri je dovolil krečanski upravi
pobirati desetino, to so pa smatrali
za neko naklonjenost Kristijanov
in napravili veliko demonstracijo.
Ta je bila s početka mirna, ko je
bil pa slovesno umeščen nov kr-
ščanski pobiralec desetine, je nastal
izgred. Najprv so odposlali angleške
vojake proti izgrednikom in misli-
li so, da so neoboroženi. Ali Mohame-
dani so streljali na Angleže in hoteli
desetinski urad napasti. Upor je bil
zelo trdovraten in končno dobila
v luki zasidrana vojna ladija po-
velje, da na mesto strelja. Del me-
sta je ob 8. uri zvečer v plamenu.

Več oseb je bilo usmrtenih, med
temi tudi angleški konzul v Canea,
kteri je prošnjo admiralu tja prišel.

Drobnosti.

Iz Leadville, Colo., se nam
poroča, da je tamosenj društvo sv.
Petra z 105 člani odstopilo od jo-
lietske Jednote. To so nasledki ro-
vanja „Am. Sl.“ in njegovih mla-
doletnih sodelavcev, sedaj se pa
zgovarja, da želi mir in je mirolju-
ben; liste v roke, pa bodete videli
kdo je največ zakrivil, menili ste
res, da ste že vsega močni in smete
slov. delavce pitati s puhloglavci
in drugimi psokvami. Tako, ka-
koršno posojilo, tako vračilo.

V staro domovino so se
vrnili: Josip Kambič v Gradnik in
John Plut v Dobrovice, oba iz Jo-
lieta, Ill.; Anton Sterle v Turjak
in Anton Prijatelj v Dol. Laze oba
iz Eveletha, Minn.; S. Žagar iz
Diamondville, Wyo., v Rečico pri
Celju; Tomaž Dornik z družino iz
New Bostona, Pa., v Mengiš.

Požar. 13. avg. popoldne ob
4. uri je začelo goreti, ko je bilo
zbranih na tisoče romarjev v Drav-
ljah pri Št. Vidu. Gorelo je po-
slopje Andreja Dolenca (vulgo pri
Tometu), ktero je zažgal šletni Jo-
žef Kopač; rekel je, da je ho-
tel požgati koprive ob svilih,
ker pa niso hotele goreti, je pa
še slame priložil, na kar je začelo
goreti. Škoda je do 2000 gld., po-
sestnik je bil zavarovan za 800 gld.
Okoli 6. ure je začelo goreti v
Stožčah ob Savi, kmalu nato pa je
treščilo v kozolet Fr. Ježeka, na
Poljanah pri Št. Vidu. Škoda je
velika. Veliki Šmarjen je jako ne-
srečen za Št. Vidsko faro. Pred leti
je na predvečer pogorelo pol Viž-
marij in takoj na to na Vel. Šmar-
na dan velik del Poljan.

Ogenj v sobi. V noči od 14.
na 15. avg. okoli 4 ure nastal je v
podstrešni sobi Lorberjeve hiše na
sv. Martina cesti št. 53. v Ljub-
ljani ogenj, kteri bi se bil lahko
znatno razširil, da niso mimogre-
doče malekarske poklicale stanovni-
kov v hiši, kteri so potem ogenj
pogasili. Ogenj nastal je v stano-
vanju Eme Zarnikarjeve, in je bil

zaneten po dveh fantih, ktera sta
žareče ostanke cigaret vrgla v plu-
valnik z žagovino. Žagovina je pri-
delala tleti in se je vnela tudi poleg
pluvalnika stoječa omara, v kteri
je bilo perilo. Škoda je okoli 30 gld.

Pretep. V Strahomerju so se
7. avg. v gostilni Jož. Škrabe stepli
fantje iz Loke in Strahomerja. Ra-
njena sta bila zlasti hudo Matej
Šteblaj iz Loke, Janez Glavan iz
Strahomerja; pa tudi Frane Želez-
nikar, Miha Vrenk in Jož. Opald
so bili hudo tepeni. Šteblaja so
prepeljali v ljubljansko bolnico.

Neznan mrtvec. 11. avg.
so našli pri mlinu Andr. Dolinarja
v Smledniku truplo neznanega,
okoli 60 let starega moža. Na glavi
in truplu je imel mrtvec mnogo
hudih ran. Mrtvec je visoke, vitke
postave, ima sive lase in gol, obrat
obraz.

Celjske slavnosti. Slavn-
nost se je nad vse sijajno obnesla
in je v moralnem oziru dosegla po-
polnoma svoj smoter. Okolica je
bila častno zastopana. Nad 400
kmetov fantov, okrašenih s tro-
bojnicami, je spremljalo spreved.
Celjska nemškutarija je kazala svo-
jo kulturo, kakor drugače tudi ne
zna, z metanjem jaje, črnila, hudi-
čevega olja, in z vsakovrstnimi na-
padi. Nemške dame pa so na Slo-
vence pljuvale. Glasovitega Oechara
so zaprili radi javne sile. Poškodo-
val je neki dami s črnolom svilna-
to obleko ter orožnika, ki ga je ho-
tel aretirati, prijel za vrat. Sicer
pa je policija skrajno čudno posto-
pala. Slovenske fante, ki so kak
„živio“ zakričali, so neusmiljeno
zapirali, nasprotniki pa so smeli
nezakazovano kričati, žvižgati, tu-
liti ter nas napadati. Zgodilo se
je tudi vpričo orožnikov.

Čujmo, čujmo! Italijanski
posl. Villa je kot predsednik turin-
skega razstavnega odbora pri ban-
ketu mejnarodnih veslačev dejal v
svoji napitnici med drugim: Moje
mislí hité v Trst, ki je kri naše
krvi, ki živi z nami, ki je naš ter
bode kmalu tudi politično zvezan z
nami. Vladni italijanski listi ta
govor zavračajo kot veliko netakt-
nost.

Vsak ima kočijo in ko-
nje v Genovi. Tam je namreč na-
vada, da se združijo več družin, ki
kupijo kočijo in konje na — obro-
ke, ktere plačujejo mesečno. Vsaka
družina si izgovori gotove dneve in
ure, in tako so baje vsi „nobel“.

Prvikatoliški duhovnik
iz roda Zulukafrov je pri-
šel nedavno v London ter se piše
Müller. Duhovnikom je bil posve-
đen v Rimu ter pojde kot misijonar
med črne svoje rojake.

Kako nabirajo Nemci za
spomenike. Tekom 8 dni so
nabrali v Hamburgu za Bismarkov
spomenik 270.000 mark. Kakor
znano ima Bismarck na Nemškem
poleg Viljema I. največ spome-
nikov.

Sleparska dobrotnika.
V Toulonu sta priredila podjetnika
Alazaki in Grève v ondnotnem ve-
lodromu na korist rodbinam tistih
nesrečnežev ki so se potopili z ladi-
jo „La Bourgogne“, borbo z biki.
Ljudstvo je kar drlo v velodrom ter
se pretepalo za vstopnice. V krat-
kem času se je nabralo 4000 ljudi,
ki so jedva pričakovali borbo. To-
da čakati so morali uro in pol, in
takrat se jim je povedalo, da sta
podjetnika z vsem denarjem — po-
begnila, ne da bi bila komu kaj pla-
čala in da vsled tega ne bo pre-
stave. Silna ogorčenost se je pola-
stila ljudij; razbili so vse klopi ter
končno zažgali velodrom.

Pri našem odhodu v milo nam
domovino kličemo vsem prijateljem
in znancem:

Z Bogom!

New York, 2. sept. 1898.
Družina Dornikova, preje bi-
vala v New Boston, Pa.; Anton
Sterle in Anton Prijatelj,
preje bivaajo v Eveleth, Minn.

Kako živiruskicar? Mla-
di ruski car je postal že jako po-
pularen. Jedva je stopil na prestol,
že je odpravil telesno policijsko
stražo, češ: Za Rusijo sem priprav-
ljen umreti tako ali drugače. Car se
vede mej svojim narodom povsem
svobodno in priprosto. Kadar se
kam pelje, ne vé o tem nikdar po-
licija. To narodu jako imponira.
Car ne mara sijaja, zato je izdatke
dvora jako zmanjšal. Kadar je car-
ska obitelj sama, je car vedno do-
bre volje; mej službo pa je resen.
Etikete ne ceni previsoko, nego se
najraje vede „po domače“. Carski
par vsakemu pozdravu prijazno od-
zdravi. Večkrat stopi iz voza ter se
pridruži ljudem. Car in carica se
jako ljubita ter sta kolikor možno
skupaj. Ako ima car ponoči oprav-
ka, ostane carica pri njem. Carica
je takisto priprosta in ljubezniva.
Tudi je prav pobožna ter je zaščit-
nica katolikov. Carica igra klavir,
ter rada poje. Govoriti zna angle-
sko, italijansko, francosko in nem-
ško, seveda tudi rusko. Zna bajé
tudi kuhati in ročna dela. Car se
zlasti briga za izobražbo naroda.

Podpirajte CARNIOLIA CIGAR
FACTORY 328 E. 70 Str. v New
Yorku, ktera kljubu povišanju dav-
ka in podražanju tobaka ostane pri
prejšnji ceni. Ne daje sicer
več kuponov v škatljo, a vendar
kdor kupi 2000 smodk dobi škatljo
smodk z 100 smodkami brezplačno.
Prevozuje stroške plačam sam. Blago
se pošilja proti pošiljati goto-
vega denarja na: F. A. DUSCHEK
328 E. 70 Str., ali „GLAS NARODA“
v New York.

Vsem Slovincem in Hrvatom priporočam, da blagovolé šestokrat
obiskat moj

SALOON

1206 SCOTT STREET, JOLIET, ILLINOIS,
v katerem točim izvrstno ANHAEUSER & BUSH PIVO ali ST. LOUIS
PIVO, dalje PRISTNO VINO, FIN WHISKEY in razne LIKERJE, ter
imam na razpolago dobre SMODKE.

Rojaki, posetite me parkrat in prepričali se bodete o dobri pijaci
in postrežbi.

S poštovanjem

Mike Krawl,
1206 Scott Street, Joliet, Ill.

Podpisana priporočava vsem Slovincem in Hrvatim v Jolietu in
okolici svoj lepo, na novo urejeni

SALOON

na vogalu Ottawa in Jackson cesti, Joliet, Ill.

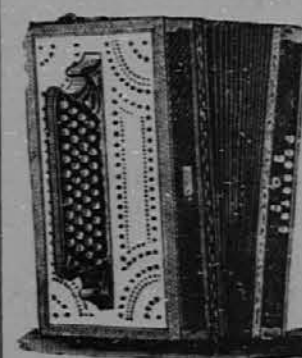
Vedno bodeva točila IZVRSTNO SVEZE SCHRINGOVO in
PORTERJEVO PIVO, FINA VINA in DOBRE PIAČE kakor
WHISKEY itd.; IZVRSTNE SMODKE in OKUSNA JEDILA se
bodo pri nas dobila vsak čas kakor tudi PRENOČIŠČE za potujoče in
to vse proti nizkej ceni.

Toraj Slovinci in Hrvatje v Jolietu in okolici kakor tudi na novo
došli iz stare domovine, ali potujoči skozi Joliet obiščite nas mnogokrat.

SVOJI NAJ GREDO VEDNO K SVOJIM!

Sš spoštovanjem

Martin Bluth & Co.,
SALOONER CORNER OTTAWA & JACKSON STR., JOLIET, ILL.

JOHN GOLOB,

izdelovalec

umetnih orgelj

se priporoča za izdelovanje in popravo KRANJ-
SKIH HARMONIK Cena najcenejšim 3glas-
nim od \$25 naprej in treba dati \$5 „are“. Bolj-
še vrste od \$45 do \$100. Pri naročilih od \$50
do \$100 je treba dati polovico na račun. Gla-
savi so iz jekla, trpežni za vse življenje. Delo
garantirano in prva poprava brezplačna.

JOHN GOLOB,
203 Bridge Street, JOLIET, Ill.

EDINI SLOVENSKI ZAVOD!

Fr. Sakser & Co.,

109 Greenwich Str., NEW YORK,

prodaja
paroborodne in železniske listke

—: PO IZVIRNI CENI. —:

—: za vse črte v Evropo ali iz stare domovine v Ameriko. —:

Pošilja

denarje v staro domovino

najceneje in najhitreje in najzanesljiveje. V kratkem
dopolnimo že

TRETJI MILIJON GOLD,

ktere smo rojakom domu poslali, bodisi po poštnih nakaznicah, po
bankah ali menjicah in čekih, ali v ljubljansko mestno hranilnico.

Cena, brza in poštena postrežba je razvila naš promet in prizade-
vali si bomo da vse kriplje naš kredit ne le ohraniti, temveč še mno-
go bolj razširiti.

Vsak Slovenec in Hrvat naj se le obrne v vseh teh okoliščinah na

FR. SAKSER, & CO.,
109 GREENWICH STR., NEW YORK.

Pazite na hišno številko!

HOTEL Warenberger

J. STREIFF & CO., lastnika
130 Greenwich Street, New York
(v bližini tiskarne „Glas Naroda“).

V našem hotelu ostanajo navadno Slovenci dobajajoči iz Avstrije.

Dobra postrežba po nizki ceni.

Prodajamo

parobrodne in železniške listke
po najnižjih cenah.

Podpisani priporoča vsem Slovincem svoj krasno vrejeni

Hotel Florence
177 Atlantic Ave., Brooklyn, N. Y.

Vedno bodem točil razno izvrstno sveže pivo, posebnost pravo importirano pilsensko pivo, fina vina; izvrstne smodke in okusna jedila bodem dajal vsem gostom proti zmerni ceni; na razpolaganje je lepo

kegljisce.

Posebno se priporočam rojakom za razne svečanosti, veselice, poroke itd., ker storil bodem kar je v moji moči.

Slovenci obiščete me obilokrat!

Svoji k svojim!

Se spoštovanjem

Frank Gole,
hotelir 177 Atlantic Ave., Brooklyn, N. Y.

KNAUTH, NACHOD & KUEHNE

No. 11 William Street.

Prodaja in pošilja na vse dele sveta denarne nakaznice, menjice, in dolžna pisma.

Izposluje in izterjuje zapuščine in dolgeve.

BENZIGER BROTHERS

36-38 Barclay Street, New York.

TOVARNARJI

potrebščin za katoliška društva.

Posebnosti naše hiše so:

regalije (društvena znamenja).

Zastave, bandera, prepasnice in redovni znaki.

Sablje,

požnice,

čelade,

čepice,

zavijane rokavice,

rokavice itd.

Vse to napravimo natanko po predpisu raznih društev.

Zlate in srebrne kolanje naša specialiteta.

Ustanovljeno:

New York, 1853. Cincinnati, 1880. Chicago, 1887.

JOSIP SOTLICH

priporoča svojo

TRGOVINO

z grocerijami, razno obleko, posebno delalno obleko in obuvalo za rudarje; obuvala za moške, ženske in deca; hišno in kuhinjsko opravo; klobuke, spodnjo obleko itd.; itd.; dalje svojo

mesnico,

v kateri je dobiti vsakovrstno sveže meso, kakor tudi prekajeno meso in fine kranjske klobase.

Prodajam

parobrodne in železniške listke

za vse črte in vse kraje iz Amerike v staro domovino, ali iz stare domovine semkaj.

Dalje posiljam novce v staro domovino hitro in ceno.

Kot agent parobrodskih družb poslujem že 16 let.

Priporočam se vsem rojakom

Josip Sotlich,
CALUMET, MICH.

Rojaki, podpirajte domačina!

Naznanilo.

Ker imam v zalogi mnogo molitvenikov in povestnih slovenskih knjig

raznih založnikov jih pošiljam vsakomu poštne prosto, ktere vrste kdo želi. Glede knjig naj me le pismeno vpraša in priloži v pismo znamko za 2 centa za odgovor. Molitvenike imam od 30 centov do \$2.25; posvetne knjižice pa od 10 centov naprej; imam različne podučne in šaljive knjige.

MAT. POGORELC,

Box 672, Calumet, Mich.

Vsem rojakom priporočam moj

SALOON

1335 MAIN STR., LA SALLE, ILL., v katerem bodem točil RAZNO IZVRSTNO SVEŽE PIVO, FINO DOMA NAPRAVLJENO VINO in DOBRE SMODKE. Za zabavo je na razpolaganje rojakom tudi

kegljisce.

S pozdravom in odličnim spoštovanjem

ANTON ZORČIC,

1335 Main Str., La Salle, Ill.

Francoska parobrodna družba
Compagnie Générale Transatlantique.

Direktna črta do HAVRE - PARIS SVICO - INNSBRUK (Avstrija).

Parniki odplujejo vsako soboto ob 10. uri dopoldne iz pristanišča št. 42 North River, ob Morton Street:

La Champagne	10. septem.
La Navarre	17. sept.
La Normandie	24. sept.
La Touraine	1. oktobra.
La Champagne	8. oktobra.
La Navarre	15. oktobra.
La Gascogne	22. oktobra.

Glavna agencija za Zjed. države in Canada: 3 BOWLING GREEN, NEW YORK.

G. MARTINI

na 5. ulici v Red Jacketu, Mich.,

je odprl

VELIKO TRGOVINO

in prodaja na DEBELO (wholesale) raznovrstna CALIFORNIŠKA in druga VINA, ŽGANJE in LIKERJE raznih vrst, SMODKE in pipe.

Slovenske trgovce vabi, da pri njem kupujejo NAJBOLJŠE BLAGO o NAJNIZJI CENI.

Slika predstavlja

srebrno uro

z jednim pokrovom na vijak (Schraube), na katerem je udelana zlata podoba, bodisi: lokomotiva, jelen ali konj, in stane z dobrim, Elgin kolesovjem

na 7 kamnov samo \$13.50

in na 15 kamnov samo \$15.00

Na zahtevanje se razpošiljajo ceniki frankovani.

Poštena postrežba in jamstvo za robo je moje geslo.

Za obilo naročbe se priporočam z vsem spoštovanjem:

Jakob Stonich,

89. E. MADISON STREET, CHICAGO, ILL.

THE STANDARD GEM ROLLER ORGAN

to je čudo sedanjosti.

Igra nad 300 komadov. Vsako dete zna igrati.

Ta godbeni instrument je nedosegljiv in najpopolnejši avtomat. Ni potreba nikakega znanja muzike. Vsakdo zamore na njem igrati cerkvene pesmi, valčke, polke, škotsko itd. Izvrstno spremljevanje za petje. Naše orgle so lepo delo in celo kras v hiši. Popolne orgle, ktere igrajo 300 komadov, veljajo le \$6. Sedaj

je čas si omisliti ta instrument. Pošljite nam \$3 in mi vam pošljemo in instrument, ostale \$3 plačate pri sprejemu. Imamo na tisoče pripoznalnih pisem.

Veseli me, da imam tako dober organ. Iv. Cernič. Organ, dobil, ravno tak je, kakor popisano. Proizvođa, da dekleta plešejo, Sim. Novak.

Jako pripraven za darilo. Zelo dapade. C. Justan. Dvojne cene je vreden kolikor sem zanj dal, boljšega ne bi dobil. Rud. Pechauer.

Toplo priporočam organ vsem prijateljem godbe. Tom. Klane.

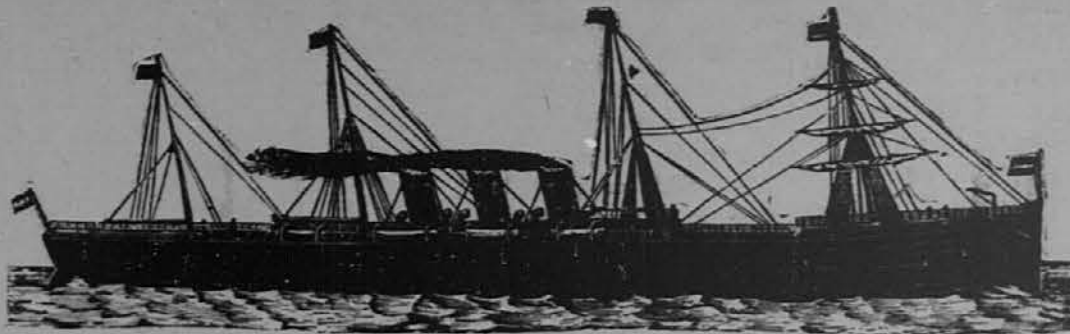
V mojo prodajalno vabi kupce. Kratkočasi ure. Ad. Jersich.

Denar zaslužim z organom. Vsi ga ljubijo. John Zoblich.

Naslov: STANDARD MANUFACTURING CO., P. O. Box 1355.

45 Vesey Street, New York.

THE PRINCE LINE

navedeni parobrodi imajo prostora za 5000 do 6000 ton ter vozijo iz

New Yorka v Genovo in Neapol

„Spartan Prince“, „Trojan Prince“, „Parter Prince“, „Afghan Prince“, „Italian Prince“

vozijo 14 dni v Genovo ali Neapol.

Cene: v Trst \$24.50, Reko \$27.00, Zagreb \$28.00, Ljubljano \$27.75, Karlovce \$28.50, Inšpruk \$26.00.

Potniki tretjega razreda dobé vino, postelj, odelo in jedilno posodo brezplačno.

Glavni zastopnik:

C. B. RICHARD & CO.,

61 BROADWAY,

NEW YORK.

Denar pošiljamo v Evropo po nizki ceni.

Ustanovljena 1884!

THE CARNIOLIA CIGAR FACTORY,

F. A. Duschek, lastnik.

Priporoča posestnikom Bear Salonov in grocerijskih prodajalnic vsakovrstne fine smotke (Cigars) po jako nizki ceni.

Edini izdelovatelj: FLOR DE CARNIOLIA ali „Kranjska lepota Cigars“ z barvano sliko.

Zaloga izvrstnih dolgih viržink z slamo.

Na zahtevanje pošiljam cenik (Price list).

Naročila se vestno in točno izvršujejo.

Uzorce (Samples) kakor tudi večja naročila pošiljam po Expressu prosto in se pri sprejemu nič ne plača, ako se mi gotovi novci, Money Order ali ček pošlje z naročbo vred. Novci se tudi lahko odpošljejo na „Glas Naroda“. Moj naslov je:

F. A. DUSCHEK

328 E. 70 STR.

NEW YORK, CITY.

Svoji k svojim!

Spretni agentje se sprejmo proti ugodnim pogojem.

HRVATSKE DOMOVINE SIN

glasoviti in proslavljeni zdravnik

Dr. G. IVAN POHEK

sedaj nastanjeni zdravnik na

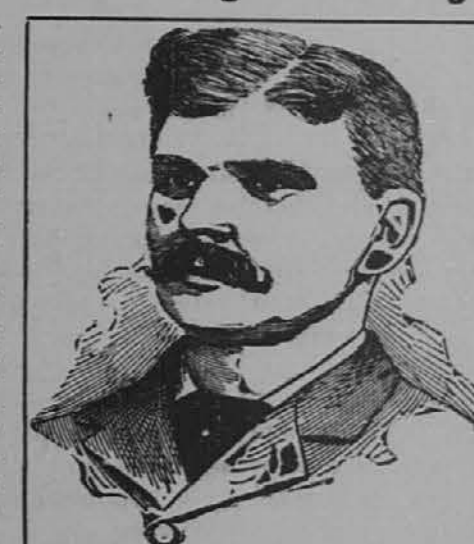
So. East corner 10. Walnut Str.,

KANSAS CITY, MO.

kateri je predsednik velikega nemškega vseučilišča ter predsednik zdravniškega društva in jeden najpriljubljenejši zdravnik zaradi svojih zmognosti pri tamošnjem ljudstvu,

priporoča se slovenskemu občinstvu za zdravljenje vsakovrstnih notranjih kakor tudi vnanjih bolezni.

Glasoviti in proslavljeni zdravnik, ki se je izučil in prejel diplomu na slovenskih zdravniških vseučiliščih v Beču, Monakovem, New Yorku, Philadelphiji itd. itd. je bil rojen v Samoboru na Hrvatskem, ima 25 letno zdravniško skušnjo, zdravi najtežje in najopasnije človeške bolezni. Prišel je mlad v to deželo, z žulji in bogatim znanjem in skušnjami

Dr. G. IVAN POHEK,

jega rojaka Dra. Gjura Ivana Poheka. On je na

stotine in stotine

nevarno bolnih oseb ozdravil, posebno pa mu je ljubo pomagati svojem rojaku in bratu, po krvi in rodu.

Dr. G. IVAN POHEK

se je pokazal izredno nadarjenega pri zdravljenju žensk in otrok: v tem je nedosegljiv.

VSI ONI,

kateri nemorejo osebno k njemu priti, naj opišejo natanko svojo bolezen, kako stara je bolezen, in on odpošlje takoj zdravilo in navod, kako se zdraviti. V slučaju, da vidi, da je bolezen neozdravljiva, on to povdoličeni osebi, ker neče da bi kdo trošil po nepotrebnem svoj krvavi zaslužni denar.

NASVETE DAJE ZASTONJ.

Vsa pisma naslovite na:

Dr. G. IVAN POHEK,

So. East 10. Walnut Str.,

KANSAS CITY,
MISSOURI